

Δελτίο Τύπου

Σημεία ομιλίας της Υπουργού Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Άννας Διαμαντοπούλου, στην εκδήλωση «για την Ελλάδα τώρα»

- Η χώρα χρειάζεται «Εθνική Ατζέντα 2020» εθνική ατζέντα προτεραιοτήτων που να μπορεί να υποστηριχθεί από ένα ισχυρό και κρίσιμο ρεύμα του ελληνικού λαού. Το κρίσιμο ρεύμα που υποστηρίζει τη μεταρρύθμιση, που υποστηρίζει τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας, που υποστηρίζει αλλαγές και καινοτομίες, αλλαγή της νόρμας που είχαμε μέχρι τώρα. Θεωρώ ότι αυτή η ατζέντα πρέπει να έχει τρεις μεγάλες ενότητες.□

- 1. Ασφάλεια και σταθερότητα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης**
- 2. Δουλειές, δουλειές, δουλειές και**
- 3. Κοινωνική συνοχή και δίκτυ προστασίας**

- Το διακύβευμα είναι εύκολα περιγράψιμο, πρέπει να αποφύγουμε την κοινωνική και οικονομική εκτροπή, να διατηρήσουμε σταθερά τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας και να ξεκινήσουμε το πρόγραμμα ανασυγκρότησης σε όλους τους τομείς και σε όλη την επικράτεια.

- Πέρασαμε μια πάρα πολύ δύσκολη περίοδο με το χέρι απλωμένο για την 6^η δόση, με λάβαρο το δημοψήφισμα και το «Δεν υπογράφω» και τελικά υποχρεωθήκαμε να ομονοήσουμε. Υποχρεωθήκαμε στη συγκρότηση της

Κυβέρνησης Παπαδήμου. Το αποτέλεσμα είναι ικανοποιητικό, η διαδικασία δεν μας τιμά. Λίγες μέρες μετά τη συγκρότηση, διατύπωσα την άποψη ότι αυτή η Κυβέρνηση πρέπει τώρα, για την Ελλάδα τώρα, να πάρει χαρακτηριστικά εθνικής σωτηρίας. Χωρίς χρονικούς προσδιορισμούς, με δυνατότητα ανασχηματισμού, με συμμετοχή λίγων πολιτικών και τους άριστους των Ελλήνων. Μάλιστα είπα ότι οι πολιτικοί που θα συμμετέχουν, θα πρέπει να δηλώσουν ότι δεν θα κατέβουν στις επόμενες εκλογές. Όλοι θυσιάζουν κάτι. Ας θυσιάσουμε λίγο από τη φιλοδοξία μας! Η Κυβέρνηση αυτή θα έπρεπε να έχει και μια άλλη δέσμευση όχι απλά να υπογράψει, αλλά να εφαρμόσει μέτρα για τα οποία δεν υπάρχει χρόνος, ούτε μίας ημέρας. Στην πρόταση αυτή επιμένω σταθερά.

- Η ανόρθωση της χώρας προέχει. Εκλογές γρήγορα κατά την εκτίμησή μου, σε ένα σύντομο χρονικό διάστημα έχω θα είναι μια πρόσκαιρη νίκη του λαϊκισμού, των αντιμεταρρυθμιστικών δυνάμεων, οι οποίες συσπειρώνονται.

- Όσοι υπογράψουν τη σύμβαση και το δάνειο, έχουν υπογράψει και τους όρους που τη συνοδεύουν. Όσοι αρνούνται αυτή την υπογραφή, δηλαδή τη δανειακή σύμβαση των 139 δισ., σαλπάρουν για τη δραχμή και πρέπει να είναι καθαροί σε αυτό.

- Αυτό το γνωρίζουμε πολύ καλά όσοι θα υπογράψουν και όσοι θα ψηφίσουμε. Κανείς δεν μας υποχρεώνει για τη φύση και την ποιότητα των μέτρων. Η ιστορία «το λέει η Τρόικα», αφορά υπαλλήλους, προσωπικά δεν με αφορά. Οι όροι αυτοί εάν κάποιος έχουν να προτείνουν ισοδύναμα, μπορούν να αλλάξουν τώρα και αυτό αφορά το σύνολο των Κομμάτων. Όλα τα κόμματα που πιστεύουν στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό να κάνουν τις προτάσεις τους υπεύθυνα. Αν δεχόμαστε την ανάγκη των 139 δισ. και το θεωρούμε ότι δεν γίνεται χωρίς αυτά, είναι η στιγμή όλα τα Κόμματα όχι μόνο αυτά που είναι στην Κυβέρνηση αλλά και τα Κόμματα που έχουν ευρωπαϊκό προσανατολισμό δηλαδή και η Δημοκρατική Αριστερά και η Δημοκρατική Συμμαχία, να κάνουν τώρα, πριν υπογράψουμε, τις προτάσεις τους. Να βοηθήσουν αυτή την κοινή προσπάθεια που είναι η συνεργασία με τους δανειστές μας.

- Θεωρώ ότι όπως και να εξελιχθούν τα πράγματα, η επόμενη Κυβέρνηση και ανεξαρτήτως του αποτελέσματος, θα πρέπει να είναι Κυβέρνηση προγραμματικής συμφωνίας και με Πρωθυπουργό τύπου Παπαδήμου.

- Η ευελφάλεια δηλαδή η ευελιξία και η ασφάλεια, είναι και τώ ρα η λύση. Και βεβαίως δεν μπορεί να συνεχίσουμε απλά με τη λογική των κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών συμβάσεων. Δεν μπορεί ο εργαζόμενος να είναι αδιάφορος για το τι συμβαίνει στην επιχείρησή του, δεν μπορεί να μην πάμε στη λογική των επιχειρησιακών συμβάσεων και στη συνεννόηση πια ανάμεσα στον εργοδότη και στον εργαζόμενο.

Αναλυτικά η ομιλία της Υπουργού:

Θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα για την πρόσκληση, που με τιμά, και να συγχαρώ τους διοργανωτές για αυτή την πρωτοβουλία. Κυρίως όμως να κάνω μια αναφορά στο τίτλο, «**Για την Ελλάδα**»

, γιατί αυτό είναι που μας ενώνει. Αυτή την Ελλάδα, για την οποία είμαστε όλοι περήφανοι και αυτή την περηφάνια θέλουμε να δώσουμε και στα παιδιά μας.

Πού είμαστε σήμερα

Το διακύβευμα είναι εύκολα περιγράψιμο, **πρέπει να αποφύγουμε την κοινωνική και οικονομική εκτροπή, να διατηρήσουμε σταθερά τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας και να ξεκινήσουμε το πρόγραμμα ανασυγκρότησης σε όλους τους τομείς και σε όλη την επικράτεια.** Που είμαστε όμως σήμερα; Νομίζω πρέπει να κάνουμε έναν πολύ ειλικρινή και χωρίς φόβο απολογισμό.

Το 2012 έχουμε ένα σοβαρό **πρόβλημα εθνικής κυριαρχίας**. Έχουμε ένα σοβαρό **πρόβλημα λειτουργίας της Δημοκρατίας**

. Υπάρχει καθεστώς οικονομικής κατάρρευσης και διατάραξης του ιστού της κοινωνικής συνοχής.

Όλα αυτά συμβαίνουν, ενώ ο κόσμος αλλάζει, **τα γεωπολιτικά δεδομένα γύρω μας έχουν αλλάξει**, από τη Μέση Ανατολή μέχρι την Τουρκία η οποία φαίνεται πια ότι αλλάζει προσανατολισμό και η κλασική προσέγγιση της ευρωπαϊκής προσέγγισης - με βάση την οποία είχαμε στήσει κι εμείς τη δική μας πολιτική- δεν υπάρχει πια.

Σε παγκόσμιο επίπεδο τα δεδομένα αλλάζουν με νέες δυνάμεις, που επηρεάζουν την οικονομική ισορροπία του πλανήτη και βέβαια η Ευρώπη, που αγαπούμε, που όλοι πιστεύουμε, δεν είναι η Ευρώπη που ήταν τρία χρόνια πριν. **Σήμερα οι ευρωπαϊκοί**

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2012 19:28 -

θεσμοί δεν λειτουργούν και το Συμβούλιο Κορυφής λειτουργεί περισσότερο ως η αρχή ενός κράτους, της Γερμανίας.

Ενός κράτους, με πολύ ισχυρή σήμερα οικονομική δύναμη.

Παρά την κρίση και παρά την περιγραφή, οι χώρες δεν πεθαίνουν. Η Ελλάδα και θα επιβιώσει και θα αναγεννηθεί.

Όμως υπάρχει ο κίνδυνος να καταστραφούν γενιές. Και αυτό, όλοι εμείς και ιδιαίτερα η δική μας γενιά, που είναι μια ευνοημένη γενιά και άρχει σήμερα σε όλα τα επίπεδα, δεν μπορεί να το επιτρέψει. Η ευθύνη μας απέναντι στην ιστορία είναι τεράστια.

Όπως και οι υπόλοιποι, δεν θα κοιτάξω πίσω, δεν θα αναφερθώ σε κριτική ή αυτοκριτική, η οποία βεβαίως είναι απολύτως αναγκαία και δίνει και την αίσθηση της αυτοκάθαρσης, όμως νομίζω ότι είναι πολύ ενδιαφέρον ιδιαίτερα σε αυτή την αίθουσα, να κάνω μια ιστορική αναφορά.

□ □ *Η Ιστορία ως παράδειγμα συμμόρφωσης*

Στις εκλογές του 1892 - τις οποίες κέρδισε με άνεση ο **Χαρίλαος Τρικούπης**- το πρόβλημα ήταν αντίστοιχο με το σημερινό: δημοσιονομική κατάρρευση εξαιτίας συσσωρευμένων χρεών από δάνεια του παρελθόντος. Η Κυβέρνηση Τρικούπη υιοθέτησε ένα σκληρό πρόγραμμα δημοσιονομικής εξυγίανσης με περικοπή των δημοσίων δαπανών. Η πολύ μεγάλη μείωση δεν έλυσε το πρόβλημα, υπήρχε ανάγκη νέου μεγάλου δανείου.

Η αντιπολίτευση με τον Δηλιγιάννη είχε απόλυτη άρνηση, βάζοντας το θέμα της εθνικής κυριαρχίας. **Ο Γεώργιος ο Α΄ δεν υπέγραψε τη δανειακή σύμβαση, η χώρα χρεοκόπησε, ο Τρικούπης έπεσε, ο Δηλιγιάννης ανέβηκε στην εξουσία και χρειάστηκαν 16 χρόνια, όπου άλλαζαν συνεχώς Κυβερνήσεις και Πρωθυπουργοί, ένας χαμένος πόλεμος και εν τέλει η διεθνής οικονομική επιτήρηση της χώρας, για να φτάσουμε στο 1909 και με τον Ελευθέριο Βενιζέλο να αρχίσει η ανάκαμψη και η οργανωμένη πολιτική.**

Αυτό συνέβη, αν κανείς διαβάσει τα γεγονότα της εποχής, γιατί το σύστημα εξαντλήθηκε για να διατηρήσει την εξουσία του. Μια εξουσία, που με μαθηματική ακρίβεια θα έχανε. Δεν εξαντλήθηκε για να βρει λύση.

Νομίζω αποτελεί για όλους μας δείγμα ωριμότητας και αίσθησης της κατάστασης να δείξουμε ότι 100 χρόνια μετά, μάθαμε. Ότι το ζήτημα για την Ελλάδα τώρα, είναι να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα τώρα, πέρα από τα παιχνίδια εξουσίας, που είναι σύμφυτα με την πολιτική μέσα στην ιστορία των χρόνων και των χωρών.

Η Ελλάδα πέρα από κομματικές και προσωπικές φιλοδοξίες

Περάσαμε μια πάρα πολύ δύσκολη περίοδο με το χέρι απλωμένο για την 6^η δόση, με λάβαρο το «δημοψήφισμα» και το «Δεν υπογράφω» και τελικά υποχρεωθήκαμε να ομονοήσουμε. Υποχρεωθήκαμε στη συγκρότηση της Κυβέρνησης Παπαδήμου. Το αποτέλεσμα είναι ικανοποιητικό, η διαδικασία δεν μας τιμά.

Λίγες μέρες μετά τη συγκρότηση, διατύπωσα την άποψη ότι αυτή η Κυβέρνηση πρέπει τώρα, για την Ελλάδα τώρα, να πάρει χαρακτηριστικά κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας. Χωρίς χρονικούς προσδιορισμούς και περιορισμούς, με δυνατότητα ανασχηματισμού, με συμμετοχή λίγων πολιτικών και τους άριστους των Ελλήνων. **Μάλιστα είπα ότι οι πολιτικοί που θα συμμετέχουν, θα πρέπει να δηλώσουν ότι δεν θα κατέβουν στις επόμενες εκλογές.** Όλοι θυσιάζουν κάτι.
Ας θυσιάσουμε λίγο από τη φιλοδοξία μας!

Η Κυβέρνηση αυτή θα έπρεπε να έχει και μια άλλη δέσμευση όχι απλά να υπογράψει, αλλά να εφαρμόσει μέτρα για τα οποία δεν υπάρχει χρόνος, ούτε μίας ημέρας. Στην πρόταση αυτή επιμένω σταθερά. **Πιστεύω ακράδαντα ότι αυτή την ώρα δεν έχει καμία σημασία κανένα κινήρι εξουσίας, ούτε κυβερνητικής, ούτε κομματικής.** Θα είμαστε πολύ μικροί, πολύ λίγοι απέναντι στην ιστορία και εν τέλει θα εξατμιστούμε σε μια νύχτα.

Η ανόρθωση της χώρας προέχει. **Εκλογές γρήγορα κατά την εκτίμησή μου, σε ένα σύντομο χρονικό διάστημα θα είναι μια πρόσκαιρη νίκη του λαϊκισμού, των αντιμεταρρυθμιστικώ ν δυνάμεων, οι οποίες συσπειρώ νονται.** Αυτές οι αντιμεταρρυθμιστικές δυνάμεις υπάρχουν παντού, οριζόντια. Συσπειρώνονται με κραυγές και πάλι για πολλοστή φορά και ενώ η χώρα είναι στο χείλος του γκρεμού. Οι επιπτώσεις μπορεί να είναι καταστροφικές και γι' αυτό είπα και το ιστορικό παράδειγμα.

Εδώ που είμαστε, «για την Ελλάδα τώ ρα» χρειάζεται αυτό που λέει ο Πλάτων στον «Πολιτικό»: **σύνεση και τόλμη μαζί κάθε στιγμή**

Ξέρουμε πολύ καλά εμείς που υπηρετήσαμε την πολιτική ότι δεν μπορούμε να ξαναπάμε στις εκλογές με ψέματα. Η χώρα δεν αντέχει ούτε ένα μικρό χάδι στα αυτιά ακόμη κι αυτών που θέλουν να τα ακούσουν. **Όσοι υπογράψουν τη σύμβαση και το δάνειο, έχουν υπογράψει και τους όρους που τη συνοδεύουν. Όσοι αρνούνται αυτή την υπογραφή, δηλαδή τη δανειακή σύμβαση των 139 δισ., σαλπάρουν για τη δραχμή και πρέπει να είναι καθαροί σε αυτό.**

Δεν μπορούμε να πάμε σε εκλογές χωρίς να πούμε τι θα γίνει με δεδομένους τους σιδηρούς κανόνες που υπογράψουμε τώ ρα
. Ποια είναι τα όρια, τα χρονοδιαγράμματα, οι κίνδυνοι υποτροπής για την πτώχευση.

Δεν μπορεί να υπάρχει λογική υποκλοπής της ψήφου και φρούδες ελπίδες ξανά. Η επομένη των εκλογών θα είναι πιο δύσκολη από ότι σήμερα.

Τις μέρες αυτές ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Οικονομικών διαπραγματεύονται τη συμφωνία για το PSI, η Κυβέρνηση και τα Κόμματα διαπραγματεύονται τη δανειακή σύμβαση των 139 δισ.,

Είναι μια δανειακή υπερσύμβαση και ας είμαστε ειλικρινείς, είναι και ένα υπερ-Μνημόνιο που την ακολουθεί. Έχει ενσωματωμένο το αρχικό Μνημόνιο, το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα κι ένα νέο πρόγραμμα.

Αυτό το γνωρίζουμε πολύ καλά όσοι θα υπογράψουν και όσοι θα ψηφίσουμε. **Κανείς δεν μας υποχρεώνει για τη φύση και την ποιότητα των μέτρων.**
Η ιστορία «το λέει η Τρόικα», αφορά υπαλλήλους, προσωπικά δεν με αφορά.
Οι όροι αυτοί εάν κάποιος έχουν να προτείνουν ισοδύναμα, μπορούν να προτείνουν αλλαγές τώρα και αυτό αφορά το σύνολο των Κομμάτων.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2012 19:28 -

Όλα τα κόμματα που πιστεύουν στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό να κάνουν τις προτάσεις τους υπεύθυνα

Αν δεχόμαστε την ανάγκη των 139 δισ. και το θεωρούμε ότι δεν γίνεται χωρίς αυτά, είναι η στιγμή όλα τα Κόμματα, όχι μόνο αυτά που είναι στην Κυβέρνηση αλλά και τα Κόμματα που έχουν ευρωπαϊκό προσανατολισμό δηλαδή και η Δημοκρατική Αριστερά και η Δημοκρατική Συμμαχία, να κάνουν τώ ρα, πριν υπογράψουμε, τις προτάσεις τους. Να βοηθήσουν αυτή την κοινή προσπάθεια που είναι η συνεργασία με τους δανειστές μας.

Όλοι λοιπόν γνωρίζουμε πολύ καλά ότι **η επόμενη μέρα απαιτεί εφαρμογή με χρονοδιάγραμμα και δεν είναι η μέρα της επαναδιαπραγμάτευσης**

. Μια εφαρμογή, που αφορά πολύ δύσκολους στόχους όπως: η μείωση του δημόσιου τομέα, η λειτουργία των επικουρικών Ταμείων, το θέμα του ανοίγματος των ανοιχτών επαγγελματών. Αυτά όλα γίνονται τώρα.

Θεωρώ ότι όπως και να εξελιχθούν τα πράγματα, η επόμενη Κυβέρνηση και ανεξαρτήτως του αποτελέσματος, θα πρέπει να είναι Κυβέρνηση προγραμματικής συμφωνίας και με Πρωθυπουργό τύπου Παπαδήμου. Έστω και έξωθεν επιβαλλόμενη κουλτούρα Κυβερνήσεων συνεργασίας, λέω ότι έστω κι αν μας επιβλήθηκε απ' έξω αυτή η κουλτούρα της συνεργασίας, της εγκατάλειψης της τυφλής πόλωσης, παρ' ότι αυτή είναι τέκνο της ανάγκης, θα αποτελέσει τη μαμή των εξελίξεων στο πολιτικό σύστημα στο σύνολό του, κυρίως για τα Κόμματα και για τις προσωπικότητες που δυσκολεύονται να αντιληφθούν και να παρακολουθήσουν τις αλλαγές και τις ανάγκες των Ελλήνων.

□□□□□□□□□□ **Εθνική ατζέντα προτεραιοτήτων με ορίζοντα το 2020**

Για την Ελλάδα τώρα. Είναι φανερό ότι η εφαρμογή αυτού του νέου προγράμματος, δεν έχει ελπίδα να πετύχει -γιατί δεν αμφισβητώ ότι και το προηγούμενο δεν πέτυχε τα αναμενόμενα - εάν δεν αποτελέσει πλέον μέρος ενός συνολικού εθνικού προγράμματος, που θα συνδυάζει τη δημοσιονομική εξυγίανση, την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Το λέμε όλοι. Τι ακριβώς όμως προτείνουμε;

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2012 19:28 -

Θεωρώ ότι το ελάχιστο -και γι' αυτό θεωρώ ότι αυτή η πρωτοβουλία σήμερα είναι στη σωστή στιγμή- είναι η **ανάγκη μιας εθνικής ατζέντας με προτεραιότητες για το 2020**. Ας μην ξεχνάμε ότι η Γερμανία που βλέπουμε σήμερα, είναι η Γερμανία που έγινε με την «ατζέντα 2010» του 2000, με τον Σρέντερ να δέχεται τότε τα πυρά όλης της Σοσιαλδημοκρατίας, γιατί εφάρμοζε μια ατζέντα για το 2010 που οδήγησε σήμερα τη Γερμανία σε αυτά τα αναπτυξιακά αποτελέσματά .

Οι τελευταίοι μήνες είναι γεμάτοι από πρωτοβουλίες Ελλήνων. Αν δούμε γύρω μας. Συμβαίνει κάτι που δεν το βλέπαμε την προηγούμενη περίοδο. Διαπρεπείς Έλληνες, επιστήμονες στο εξωτερικό στο εσωτερικό, κοινωνικές Οργανώσεις, επιχειρηματίες, think tanks, φορείς σκέψης, όλοι έχουν ενεργοποιηθεί στο «επιτέλους να προτείνουμε». Και στο **επιτέλους να προτείνουμε, όχι στη λογική του «τι θέλω» της προηγούμενης δεκαετίας, αλλά το «τι χρειάζομαι και μπορώ σήμερα»**.

Θα μπορούσα να αναφερθώ και είναι ενδιαφέρον ότι σε αυτή την αίθουσα υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι έχουν καταθέσει προτάσεις, ο Αρίστος Δοξιάδης, ο Πλάτων Τήνιος, ο Γιάννης Στουρνάρας, ο Στέφανος Μάνος, το IOBE, το ΕΛΙΑΜΕΠ, οι οικονομολόγοι του *London School of Economics*, φορείς σε όλη τη χώρα, η Κοινωνική Οργάνωση Θεσσαλονίκης, όπως αυτές για την αγορά της ΕΥΔΑΘ. **Θεωρώ ότι ξεπηδάει μια Ελλάδα, η οποία έχει δύναμη, η οποία έχει θέληση, η οποία έχει καινοτομία**.

Η Ελλάδα αυτή που σκέφτεται, που καινοτομεί, που θέλει να συγκρουστεί με τον κακό εαυτό της, η Ελλάδα αυτή που αντιπαρατίθεται απέναντι στις κραυγές που και σήμερα υπάρχουν και είναι μπροστά μας συνεχώς με εξαιρετικά θορυβώδη τρόπο, είναι εδώ. Δεν αγγίζει τα Κόμματα.

Θα υπογραμμίσω αυτό που είπε ο κ. **Αλιβιζάτος: δεν γίνεται να υπάρχουν αλλού οι πολιτικοί, αλλού τα Κόμματα, αλλού η σκεπτόμενη Ελλάδα, αλλού οι διαμαρτυρόμενοι**. Υπάρχει πια η ανάγκη της όσμωσης και εμείς, η δική μας γενιά επαναλαμβάνω, που άρχει σε όλους τους τομείς και είναι μια ευνοημένη γενιά, θα πρέπει να φτιάξει το διάδρομο για την επόμενη γενιά ανθρώπων.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2012 19:28 -

Για αυτό **προτείνω η Επιτροπή Πρωτοβουλίας να οργανώ σει μια δεύτερη συνάντηση άμεσα, για να συμβάλλει στη δημιουργία αυτής της εθνικής ατζέντας με τις προτεραιότητες για το 2020.**

□□□□□□ □□□□□□□□ **Τρεις** *μεγάλες ενότητες της Εθνικής μας ατζέντας*

Κατά την άποψή μου αυτή η εθνική ατζέντα μπορεί να υποστηριχθεί από ένα ισχυρό και κρίσιμο ρεύμα του ελληνικού λαού. Το κρίσιμο ρεύμα που υποστηρίζει τη μεταρρύθμιση, που υποστηρίζει τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας, που υποστηρίζει αλλαγές και καινοτομίες, αλλαγή της νόρμας που είχαμε μέχρι τώρα. Θεωρώ ότι αυτή η ατζέντα πρέπει να έχει τρεις μεγάλες ενότητες.

1. Ασφάλεια και σταθερότητα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2. Δουλειές, δουλειές, δουλειές, και

3. Κοινωνική συνοχή και δίκτυ προστασίας.

Αυτές οι τρεις ενότητες προϋποθέτουν κατά την άποψή μου μια αλλαγή στο DNA με το οποίο σκεφτόμαστε, νομοθετούμε, πράττουμε και κυβερνούμε και είναι οριζόντιο σε όλα τα Κόμματα, γιατί τα εθνικά μας πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα είναι οριζόντια.

Αυτά αφορούν:

Πρώ τον, την εθνική συνεννόηση με ειλικρινείς όρους. Δεν γίνεται πια να μην δημιουργούμε συναινέσεις.

Το δεύτερο είναι μια ιδεοληψία η οποία είναι από το χώρο της Νέας Δημοκρατίας μέχρι το χώρο της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς και είναι η ταύτιση του δημόσιου συμφέροντος με τη δημόσια Υπηρεσία και το δημόσιο υπάλληλο. Το δημόσιο αγαθό και αυτό είναι μια πολύ ουσιαστική αλλαγή που πρέπει να μας διαπεράσει, το κράτος και η πολιτεία έχει την υποχρέωση να προσφέρει το δημόσιο αγαθό.

Δεν χρειάζεται να το δίνει υποχρεωτικά μέσω του δημόσιου τομέα, πρέπει να δίνει το δημόσιο αγαθό με το κόστος που απαιτεί κάθε εποχή, αλλά ο δημόσιος και ο ιδιωτικός τομέας με προδιαγραφές θα μπορούν να το παράγουν. Αυτό είναι ένα οριζόντιο θέμα και αφορά: τις μεταφορές, την παιδεία, την υγεία, όλα τα δημόσια αγαθά και τον τρόπο που παράγονται μέχρι σήμερα.

Το τρίτο σημαντικό θέμα που οριζόντια αφορά και είναι η αλλαγή που πρέπει να είναι στη μεταπολίτευση, είναι το θέμα της εμπιστοσύνης. Με τους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης είμαστε 27

οι

στους 27, δηλαδή δεν υπάρχει άλλη χώρα, με τόση έλλειψη όσον αφορά την εμπιστοσύνη του κράτους στον πολίτη, του πολίτη στο κράτος και την εμπιστοσύνη μεταξύ των πολιτών.

Τι κάνουμε γι' αυτό; Κάνουμε πολύπλοκους νόμους με χιλιάδες λεπτομέρειες για να πιάσουμε την κάθε πιθανή περίπτωση παραβάτη. Μετά κάνουμε ένα ελεγκτικό μηχανισμό για να ελέγχει την τήρηση του νόμου και μετά ένα άλλον ελεγκτικό μηχανισμό για να ελέγχει τους ελεγκτές. Και όλο αυτό παράγει γραφειοκρατία και βεβαίως διαφθορά.

Πρέπει να εμπιστευτούμε τον πολίτη και να αλλάξουμε τον τρόπο σκέψης στη φορολογία, στη Δικαιοσύνη, στον τρόπο που υποβάλλεις μια πρόταση, σε όλα τα επίπεδα. Το έκανε η Δανία πριν από 70 χρόνια. Δεχόμαστε απολύτως την υπογραφή του πολίτη και τη δήλωσή του για οτιδήποτε.

Εάν όμως ο πολίτης αυτός καταχραστεί την εμπιστοσύνη του κράτους, τότε και το κράτος δεν έχει έλεος στην τιμωρία του.

Θεωρώ ότι αυτό θα μας πάει από μια χώρα πολλών νόμων και εκατομμυρίων παραβατών, σε μια χώρα λίγων νόμων και ελάχιστων παραβατών.

Τέλος διαπιστώνω – και από την ευρωπαϊκή μου εμπειρία - ότι οι πολιτικοί στο βορρά κρίνονται με βάση τους στόχους που βάζουν. Σε κρίνουν αν αυτό που είπες, το έκανες. **Οι πολιτικοί στο νότο, κρίνονται με βάση τη διαχείριση της κρίσης και το πόσο ευχάριστα διατυπώνουν για τους πολίτες αυτά που θέλουν να πουν.**

Ερχομαι στις τρεις αυτές ενότητες με δεδομένα τα οριζόντια θέματα που έβαλα πριν.

Τι έχουμε ανάγκη

Ασφάλεια και σταθερότητα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό σημαίνει όπως είπε και ο κ. Χατζηδάκης, υλοποίηση των αποφάσεων της 27^{ης}

Οκτωβρίου, σημαίνει πρωτογενή πλεονάσματα, σημαίνει υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων, όλων αυτών των μεταρρυθμίσεων τις οποίες άλλοι παλέψαμε, άλλοι δεν παλέψαμε, που όμως δεν γίνεται πλέον να μην τις κάνουμε.

Ο στόχος αυτός όμως παράλληλα προϋποθέτει και την ενεργό συμμετοχή της Ελλάδας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρώπη μας αφορά. **Και θεωρώ ότι υπάρχουν πια ζητήματα στα οποία πρέπει η εθνική ατζέντα να ενωθεί με τις ατζέντες άλλων χωρών.**

Δημοκρατική νομιμοποίηση των θεσμών, δηλαδή ευρωπαϊκή νομιμοποίηση. Να συζητήσουμε το θέμα της εκλογής του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από τις χώρες κράτη - μέλη. Να δώσουμε πραγματική νομιμοποίηση στην Ευρώπη.

Ολοκλήρωση της οικονομικής διακυβέρνησης, επανεξέταση του ρόλου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας, η οποία πρέπει να βάλει το θέμα της εργασίας μέσα στους βασικούς της δείκτες, αλλά ταυτόχρονα η άποψή μου είναι ότι θα πρέπει να τυπώσει χρήμα σε μια Ευρώπη η οποία θέλει να λειτουργήσει ως ενιαία οντότητα.

Υπάρχουν επιμέρους θέματα: τα ευρωμόλογα, ο φόρος Τόμπιν, οι οικιο αξιολόγησης. Δεν είναι καθόλου δευτερεύοντα, όμως εδώ τα περισσότερα Κόμματα μπορούν να ενωθούν με τις προοδευτικές δυνάμεις της Ευρώπης.

Δεύτερη ενότητα: δουλειές, δουλειές, δουλειές.

Ο Αρίστος Δοξιάδης έχει εκπονήσει μια πολύ ενδιαφέρουσα μελέτη, αναφορικά με το πώς η ελληνική οικονομία θα μπορούσε να αναπτυχθεί σε καθεστώς ύφεσης και λιτότητας. Τα συμπεράσματα και τα νούμερα είναι ενδεικτικά, δείχνουν αμέσως το δράμα της χώρας.

Η χώρα δεν έχει επιχειρήσεις στο χώρο της παραγωγής και των εξαγωγών, παρά ελάχιστες. Η ανάλυση καταλήγει στο ότι 500.000 Έλληνες θα πρέπει στο επόμενο διάστημα να ξεκινήσουν να ασχολούνται με τους εμπορεύσιμους κλάδους, να αλλάξουν δηλαδή χώρο δουλειάς. 500.000 είναι αυτοί που πρέπει να αλλάξουν και 800.000 σήμερα που είναι άνεργοι, και θα ορίσω τι σημαίνει ο στόχος της ανάπτυξης για την Ελλάδα:

Να υπάρξουν θέσεις εργασίας για 1.300.000 ανθρώπους. Αυτός είναι ο στόχος μας. Και αυτό δεν λύνεται ούτε μέσα από τις θέσεις στο δημόσιο, ούτε με αυτά που κάναμε μέχρι τώρα.

Αυτό για να γίνει, θέλει ηγεσία που δίνει κατεύθυνση που κρατάει το τιμόνι σταθερά σε αυτή την κατεύθυνση ανεξάρτητα αν έχει τούνελ, ανηφόρες, ή αν έχει χωματόδρομο. Θέλει ηγεσία η οποία πια κλείνει τα αυτιά της σε όλες αυτές τις θορυβώδεις και βίαιες μειοψηφίες, που είναι μπροστά μας σε κάθε προσπάθεια αλλαγής.

Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Ελλάδας είναι η προοπτική

Η Ελλάδα του 2020 πρέπει να έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα σε συγκεκριμένους τομείς και αυτοί είναι σαφείς. Προσωπικά στο χώρο ευθύνης μου έκανα μελέτη, έρευνα

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2012 19:28 -

στο χώρο της έρευνας και τεχνολογίας. Βγάλαμε τους βασικούς τομείς στους οποίους η Ελλάδα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα και μπορεί να ανθίσει και μέσα από αυτές τις δύσκολες συνθήκες που έχουμε.

Είναι ο χώρος της νέας προσέγγισης του αγροτικού τομέα, η αγροτοβιοτεχνολογία, η ενέργεια και το περιβάλλον, είναι οι Υπηρεσίες στο χώρο του τουρισμού, της υγείας και της παιδείας σε σχέση με αυτά που είπα πριν, είναι η «Κοινωνία της πληροφορίας» και είναι η παραγωγή υλικών στη χημεία και στις κατασκευές.

Βεβαίως θα έλεγε κανείς «πώς θα μπορούσαν να γίνουν όλα αυτά, με αυτό το κράτος με αυτή τη Δικαιοσύνη, με αυτό το φορολογικό σύστημα που καταστρέφει τον ανταγωνισμό και δημιουργεί αυτά που δημιουργεί;». Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά, εγώ θα πω ενδεικτικά πάλι δυο πράγματα:

Όσον αφορά την κατεύθυνση θυμίζω και τους παλαιότερους, ότι στη δεκαετία του '60 άδειασε η ύπαιθρος και έγιναν οι τερατογενέσεις των κέντρων. **Είμαστε αποφασισμένοι να αλλάξουμε την πορεία; Να πούμε ότι επιστρέφουμε σε μια ύπαιθρο, όπου θα υπάρχει γη, γνώση και τεχνολογία, γιατί εκεί είναι η προοπτική της Ελλάδας σήμερα!**

Μπορούμε να μιλήσουμε για επιχειρηματική καινοτομία με αλλαγή του τρόπου χρηματοδότησης των επιχειρήσεων, όχι με τον συνηθισμένο τρόπο του να δίνουμε εθνικά χρήματα και δημόσιο χρήμα σε επιχειρήσεις οι οποίες τελικά όπως απεδείχθη δεν απέδωσαν στην εθνική οικονομία, αλλά με τη λογική που χρησιμοποίησε η Φινλανδία και το Ισραήλ όπου ήμουν προχθές και κάναμε μια συμφωνία εκεί με τα venture capitals στην καινοτομία.

□□□□□□□□□□□□ **Αλλαγή τρόπου λειτουργίας της Δικαιοσύνης**

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2012 19:28 -

Θα μπορούσα να πω πολλά όπως πολλοί από εμάς για το κράτος, τη Δικαιοσύνη, κλπ.

Ειδικά για τη Δικαιοσύνη και τον τρόπο που λειτουργεί, είναι ενδιαφέρουσα η τελευταία μελέτη που δείχνει ότι για την απονομή στο ελληνικό σύστημα χρειάζονται κατά μέσο όρο 17 χρόνια.

Θα πω το παράδειγμα της Κορέας που έχει καταφέρει να γίνει η πιο δυναμική οικονομία στον κόσμο μέσα σε λίγα χρόνια. **Είναι αυτό που ονομάζεται και οι νομικοί θα το ξέρουν εδώ «Ρυθμιστική Γκιλοτίνα».... για κάθε νόμο που κατατίθεται στο Κοινοβούλιο πρέπει να αποσυρθούν δυο νόμοι.** Να χτυπήσουμε τουλάχιστον την πολυνομία, ή να μετρήσουμε τα βάρη της Δικαιοσύνης και ποσοτικά να πούμε ότι τα αλλάζουμε.

Ελαβα ένα tweet προχθές από τον κ. Μάνο. Η περιπέτεια του Υπουργείου Παιδείας με τα σχολικά βιβλία και τη Δικαιοσύνη καταγράφεται, μετριέται. Τι σημαίνει αυτή η καθυστέρηση της Δικαιοσύνης, τι σημαίνει σε κόστος, τι σημαίνει σε προβλήματα στην κοινωνία, τι σημαίνει σε προβλήματα στο εκπαιδευτικό σύστημα;. Θα πρέπει λοιπόν να το καταγράψουμε και να πούμε ότι θα το αλλάξουμε. **Θα αλλάξουμε τον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ή θα βάλουμε όρους και δεν θα μπορεί να λειτουργεί χωρίς χρονικά όρια.**

Κοινωνική αλληλεγγύη – Κοινωνική συνοχή

Τελειώνω με την κοινωνική αλληλεγγύη και τη συμμετοχή, την τρίτη ενότητα.

Όχι πανικό στον κόσμο και στην χώρα με τις οριζόντιες απολύσεις.

Ναι, στην αξιολόγηση με ξένους φορείς που μόνο έτσι μπορεί να γίνει - και μπορεί να γίνει άμεσα - να αξιολογηθούν όλοι οι τομείς. Οι τομείς οι οποίοι δεν προσφέρουν κοινωνικό έργο αντίστοιχο με τη δημόσια δαπάνη, να κλείσουν.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2012 19:28 -

Να αξιολογηθούν όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, όσοι έχουν τα προσόντα, την πρόθεση και την προσφορά, να παραμείνουν ή να μετακινηθούν σε άλλους χώρους όπου τους χρειάζεται το δημόσιο. Όσοι δεν τα έχουν αυτά, να απολυθούν όπως γίνεται και στον ιδιωτικό τομέα.

□□□□□ **Το θέμα της απασχόλησης**

Τελειώνω με την παρατήρηση της εργασίας. Γίνεται μια μεγάλη συζήτηση σήμερα για το χώρο της εργασίας και των εργασιακών σχέσεων.

Κυρίες και κύριοι πριν από χρόνια σύσσωμη αυτή η κοινωνία, όχι το πολιτικό σύστημα, όλοι μαζί, δεν επέτρεψαν να γίνει η μεταρρύθμιση Γιαννίτση. Εκείνη την επιλογή την πληρώ νουμε σήμερα.

Την πληρώνουμε, πικρά.

Υπήρξα από αυτούς που την υποστήριξαν με πάθος, με πολύ προσωπικό κόστος και παρουσίασα την πρόταση μου για την "*ευελφάλεια*", δηλαδή για την ευελιξία και ασφάλεια στον εργασιακό τομέα. Σε πολλές χώρες υπάρχει ευελιξία. Στις Σκανδιναβικές χώρες και στις προηγμένες κοινωνίες υπάρχει ευελιξία και ασφάλεια, δηλαδή συνεννόηση μεταξύ του εργοδότη και του εργαζόμενου.

Η *ευελφάλεια* δηλαδή η ευελιξία και η ασφάλεια, είναι και τώ ρα η λύση. Και βεβαίως δεν μπορεί να συνεχίσουμε με τη λογική των κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών συμβάσεων.

Δεν μπορεί ο εργαζόμενος να είναι αδιάφορος για το τι συμβαίνει στην επιχείρησή του, δεν μπορεί να μην πάμε στη λογική των επιχειρησιακών συμβάσεων και στην συνεννόηση πια ανάμεσα στον εργοδότη και στον εργαζόμενο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

▣ **Απαντήσεις της Υπουργού επί των τοποθετήσεων των παρευρισκομένων**

Σέβομαι και παρακολουθώ πολλά χρόνια τον κ. Μάνο. **Στη διατύπωσή του ότι αμφισβητεί απολύτως εάν μπορεί να κάνουμε οτιδήποτε, εάν παραμείνουμε στα συγκεκριμένα κόμματα, θα τον ρωτούσα, τι κατάφερε ο ίδιος όταν έφυγε από το Κόμμα του...**

Δεύτερη παρατήρηση. Κοιτάξτε, ζούμε σε μια πάρα πολύ δύσκολη περίοδο. **Επειδή προσωπικά είμαι γεννημένη σε ένα ορυχείο και δουλεύω από τα 17 μου χρόνια, επειδή αυτά που έκανα στην πολιτική τα πιστεύα βαθιά και τα πάλεψα, δεν δέχομαι από κανέναν να μου λέει για καρέκλες, Μα κανέναν.**

Είχα και έχω τη δυνατότητα στη ζωή μου να παλέψω και να ζήσω. Έκανα την επιλογή της πολιτικής, λάθος ή σωστά.

Θα κριθώ και θα κατακριθώ .

Αυτό είναι η ψήφος του λαού, σε πάνε στα τάρταρα και σε ανεβάζουν ψηλά.

Πάντως αυτό που λέω τόσα χρόνια, όλα όσα είπα σήμερα είναι στο βιβλίο μου "η Έξυπνη Ελλάδα" του 2006. Δεν είναι αυτά που ακούγονται ευχάριστα, έξω από εδώ μέσα. **Εδώ μέσα το ακροατήριο τα χειροκροτεί.**

Εμείς που ζητάμε ψήφο έξω δεν χειροκροτούνται αυτά.

Η τρίτη παρατήρησή μου είναι η εξής. **Η πολιτική προχωρά με κόμματα τα οποία μιλούν στο λαό.**

Η διαφορά του διανοούμενου με τον πολιτικό, είναι ότι ο διανοούμενος ανά πάσα στιγμή μπορεί να εκφράσει τις όσο σωστές ή αιρετικές απόψεις του που στη δημοκρατία δεν έχει κανένα κόστος.

Ο πολιτικός κρίνεται αν αυτά που λέει μπορούν να γίνουν.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2012 19:28 -

Και κάτι τελευταίο αναφορικά με τις ευθύνες όλων μας.

Να φύγει όλο το πολιτικό σύστημα; ωραία λοιπόν, να φύγει όλο το πολιτικό σύστημα. Από τη μια μέρα στην άλλη θα προκύψει κάτι καινούριο..... καταπληκτικό και ωραίο.

Το εύχομαι και ξεκίνησα λέγοντας, ότι η δικιά μας η γενιά πρέπει να γίνει διάδρομος για την επόμενη.

Όμως όχι μόνο μεγάλα λόγια

κυρίες και κύριοι.

Δίνω δύο

παραδείγματα. Το πρώτο είναι για τον περίφημο νόμο για τα Πανεπιστήμια.

Υπάρχουν 30.000 καθηγητές στα Πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, 22 καθηγητές μίλησαν δημόσια και υποστήριξαν το νόμο. 22 επί 30 χιλιάδων.

Σχεδόν όλοι τους είναι εδώ μέσα...

Όταν πάμε τώ ρα να εφαρμόσουμε το νόμο, υπάρχει μια απίστευτη λογική άρνησης σε ένα άρθρο του νόμου, που είναι το άρθρο της εξουσίας στα Πανεπιστήμια. Εκεί υπάρχει αντίδραση, στο πώ ρ θα εκλεγεί το Συμβούλιο, στο πώ ρ θα εκλεγεί ο Πρύτανης. Όλη η ιστορία είναι ένα θέμα εξουσίας.

Θέλω να τιμήσω τους καθηγητές εκείνους που παλεύουν μέσα στα Πανεπιστήμια, προσέξτε δεν είναι η μειοψηφία, πλειοψηφία είναι οι καθηγητές που θέλουν να εφαρμοστεί ο νόμος, αλλά αυτοί που τολμούν να βγουν μπροστά είναι πολύ μικρή μειοψηφία. Όταν συζητώ μαζί τους λένε «μα θα μου καταστρέψουν το εργαστήριο, μα δεν θα με αφήσουν να πάρω ξανά πρόγραμμα, μα δεν θα γίνει αυτό, μα δεν θα γίνει εκείνο».

Στον μικρό κόσμο του Πανεπιστημίου, όχι στον μεγάλο κόσμο της πολιτικής που κάθε επιλογή είναι ένας πόλεμος.

Και να έρθω στην αξιολόγηση. **Ναι, 34 χρόνια δεν έχει αξιολογηθεί δάσκαλος και καθηγητής σε αυτή τη χώ ρα.**

Ξεκινήσαμε μόλις ανέλαβα

την αξιολόγηση. Ξεκινήσαμε την αξιολόγηση στα σχολεία, έτσι γίνεται σε όλο τον κόσμο.

Πρώτα η αξιολόγηση του σχολείου και μετά η αξιολόγηση του δασκάλου.

Είπα τον πρώ το χρόνο εθελοντικά, τον δεύτερο υποχρεωτικά.

Δήλωσαν μερικές χιλιάδες σχολεία μέσα σε μια βδομάδα.

Μπήκαν μέσα στα σχολεία με ξύλα, με ρόπαλα, χτύπησαν καθηγητές, έβαλαν μέχρι και φωτιές.

Τα χιλιάδες σχολεία μέσα σε μια βδομάδα έγιναν 500.

Δεν υπήρξε μια ανακοίνωση κόμματος, μια διαμαρτυρία από την τοπική κοινωνία.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 22 Ιανουάριος 2012 19:28 -

Όλοι θέλουμε την αξιολόγηση, με όποιον μιλήσετε στην ελληνική κοινωνία, με όποιον καθηγητή μιλήσετε, με όποιον δάσκαλο μιλήσετε λέει δεν γίνεται να μην αξιολογούμε πλέον.

Θα εφαρμοστεί ο νόμος όχι βάζοντας αστυνομικούς και πυροβολώντας τα σχολεία. Όλα τα πράγματα εξελίσσονται και αυτή είναι η τέχνη της πολιτικής. Να κάνεις τη μεγάλη τομή, να πείθεις, να βρίσκεις συμμάχους, να υλοποιείς αυτό που χρειάζεται χωρίς να δημιουργείς βίαιες αντιπαραθέσεις χωρίς όρια. **Φέτος θα εφαρμοστεί υποχρεωτικά, γιατί όσοι καθηγητές και δάσκαλοι δεν συμμετέχουν δεν θα μπορούν να έχουν καμία εξέλιξη.**

Όλα λύνονται και όλα ωριμάζουν και όλα αλλάζουν όταν υπάρχει η πρώτη βασική τομή.

Είμαι η τελευταία που θα ήθελα να υποστηρίξω τα κόμματα, ιδιαίτερα αυτή την περίοδο, γιατί έχω μεγάλο μέρος προσωπικής ευθύνης για αυτά που συνέβησαν, δεν το αρνήθηκα ποτέ. Γιατί συμμετείχα σε μια προσπάθεια που όμως έχω μια εσωτερική ικανοποίηση, ότι από τότε που είμαι στην πολιτική, από την εφηβική μου ηλικία μέχρι σήμερα παλεύω μέσα σε ένα συγκροτημένο χώρο, ο οποίος άλλοτε έχει πλειοψηφίες και άλλοτε έχει μειοψηφίες.

Το ΠΑΣΟΚ υπήρχαν εποχές που ήταν το πιο μεταρρυθμιστικό κόμμα. Άλλες εποχές που ήταν ένα βαθύ παλαιολιθικό κόμμα, όμως εκφράζει το χώρο του κέντρου και της υπεύθυνης αριστεράς από την εποχή του Ελευθέριου Βενιζέλου μέχρι σήμερα. Ήταν μια μεγάλη παράταξη. Μπορεί να πάρει άλλη μορφή, μπορεί να είναι άλλοι άνθρωποι, όμως αυτή η παράταξη ιστορικά είναι εκεί.

Ο λόγος που απάντησα και με πάρα πολύ σεβασμό σε όλους, είναι ότι η γενίκευση «οι πολιτικοί είναι έτσι», «οι καθηγητές είναι έτσι», οι δημοσιογράφοι είναι έτσι, οι παπάδες είναι έτσι, είναι μια φασιστική προσέγγιση που είναι επικίνδυνη για τη δημοκρατία μας.